

[Undervisningsministeren.]

at jeg principielt er Tilhænger af, at 8 Timers Arbejdsdagen gennemføres. Jeg vil arbejde paa, at dette sker paa Rigshospitalet i den nærmeste Tid, og allerede paa det kommende Budget vil Begyndelsen blive gjort; jeg har i Svaret til Sygeplejerskerne givet Tilsagn om en gradvis Gennemførelse af 8 Timers Arbejdsdagen. Jeg vil imidlertid bede om, at man tager i Betragtning den Mangel paa Sygeplejersker, der vil blive Resultatet, hvis 8 Timers Arbejdsdagen gennemføres pludselig, og de Vanskeligheder, som Sygehusene Landet over kommer til at staa over for. Og derfor kan jeg kun undre mig over den Stilling, man tager til Spørgsmaalet baade fra konservativ Side og fra Det frie Folkepartis Side.

Hasle: Det er en ganske forbavsende Argumentation, den højtærede Undervisningsminister bruger her, idet han siger, at hvis vi gennemfører 8 Timers Arbejdsdagen, er der ikke Sygeplejersker nok. Det er netop det, Ændringsforslaget her fastslaaer; det Synspunkt er vi enige i. Derfor vil vi betale, naar de arbejder mere end 8 Timer. Den højtærede Minister anerkender, at Kravet om 8 Timers Arbejdsdagen er rimeligt for Sygeplejerskernes Vedkommende. Ikke desto mindre lader han dem arbejde 9 Timer og siger: For den 9de Time skal de ikke have Betaling. Det er den simple Kendsgerning. Hvis man senere nedsatte Arbejdsdagen fra 9 til 8 Timer, vilde den højtærede Minister ikke have Lønnen sat ned; det maa jeg have Lov til at konstatere. Den ekstra Arbejdstime, de maa præstere, fordi der ikke er Sygeplejersker nok, vil den højtærede Minister altsaa ikke betale.

Det ærede Medlem Hr. Rager ønskede meget forstaaeligt at tale om noget helt andet. Det Princip, der følges paa Frederiksberg og vel ogsaa i Københavns Kommune, er det Princip, der følges i Staten. Gik Staten videre, er der for mig ingen Tvivl om, at Kommunerne vilde følge med, ligesom Tjenestemændene overalt i Kommunerne følger Statens Forhold. Det ærede Medlem skal slet ikke være saa ked af det, der skal nok blive naaet et udmærket Resultat (*Rager:* Hvorfor har De ikke taget Initiativet paa Frederiksberg?). Et Sted skal man jo begynde, ærede Medlem, og da jeg nu tilfældigvis ikke er Medlem af Frederiksberg Kommunalbestyrelse, men af Rigsdagen, er det vel det naturligste for mig at begynde i Rigsdagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer-Jensen: Jeg forstod, at det var ubehageligt for det ærede Medlem Hr. Hasle, at der taltes om Frederiksberg. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har nu et Par Gange tilladt sig at tale om København. Deraf følger, at jeg formentlig maa gøre et Par Bemærkninger om Frederiksberg. København har forud for Staten ordnet Sagen med Sygeplejerskerne, idet man har truffet en Ordning med en Aftrapning. Først efter at København havde truffet denne Ordning, fik vi den indført paa Frederiksberg. Mindretallet stillede Forslaget paa et tidligere Tidspunkt, men de Konservative forkastede det. Saa sent som i Februar forkastede de Konservative Forslaget om forkortet Arbejdstid for en Række Funktionærer, som de Konservative i 1931 forlængede Arbejdstiden for. Og der var ikke Tale om, at de dengang fik mere Løn, tværtom. (*Christmas Møller:* Da var I jo saa vrede paa dem; saa stem rigtigt her!). Vi var vrede paa dem. Derfor er det, der præsteres her, det argeste Hykleri! Dér, hvor de Herrer har Magten, forkorter de ikke Arbejdstiden, men forlænger den. (*Christmas Møller:* Hvor I har Magten, hvad gør I dér?).

J. S. Foget: Der findes næppe et Medlem af dette høje Ting, som ikke vil erkende, at det Arbejde, Sygeplejerskerne udfører, er uselvisk og enerverende, og der findes næppe noget Medlem, der ikke vil være med til at skaffe Sygeplejerskerne de bedst mulige Kaar. Men Situationen i Dag er unægtelig noget mærkelig. Den højtærede Minister erklærer, at der er for faa Sygeplejersker, derfor kan man ikke gennemføre 8 Timers Arbejdsdagen; men Ministeren vil dog ikke give dem Erstatning, fordi de arbejder ud over 8 Timer. Da jeg fremhævede det før, svarede Ministeren: Hvis vi gennemfører 8 Timers Arbejdstiden, sprænger vi Rammerne for Sygehusordningen. Det var ikke det, jeg talte om. Det er noget som „God Dag Mand“ — „Økseskaft“, fuldkommen ved Siden af. Og det ærede Medlem Hr. Ragers Argumentation er noget af de mærkeligste, vi har oplevet. Det ærede Medlem siger, at Grunden til, at Regeringspartierne ikke har sluttet sig til Ændringsforslaget, udelukkende er, at Sygeplejerskernes Organisation ikke har fremsat Ønsker. Altsaa, Regeringen kan ikke arbejde paa anden Basis end de Krav, Erhvervslivet